

Specimen academicum inaugurale, sistens theses aliquot medicas ... pro gradu doctoratus ... in Academia Lugduno-Batava / [John Walker].

Contributors

Walker, John, 1759-1830.
Rijksuniversiteit te Leiden.

Publication/Creation

[Edinburgh] : [T. Maccliesh], [1799]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/dtag4zvr>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

SPECIMEN ACADEMICUM

INAUGURALE,

SISTENS

THESES ALIQUOT MEDICAS,

Quas, annuente Summo Numine,
Rector magnificus

MEINARDUS SIMON DU PUI,

A.L.M. Med. et Phil. Doct. Chir. Pract. et Art. Obstetr.
nec non Collegii Practico-Medici Prof. Ordin.

*Amplissimo Senatu Academico consentiente, et ex Decreto No-
bilissimae Facultatis Medicae,*

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in MEDICINA Honoribus ac Privilegiis

IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA,

rite ac legitime consequendis.

Eruditorum Examini submittere permisit

JOHANNI WALKER,

ANGLO.

Ad diem xxx. Julii MDCCXCIX. H. L. Q. S.

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b31934730>

*Johannes Walker, Gullielmo Saunders suo primo in arte
Medica Praeceptor.*

COGITES forsan, cogitent quoque Collegae tui, docentes artem Medicam in aedibus à Thoma Guy fundatis, Gullielmus Babington nempe & Johannes Haighton; nec non Henricus Cline, & Astley Paston Cooper in Nosocomio Sancti Thomae sic dicto, docentes, fautores omnes mei; cogitent Consocii societatum Medicarum & Physicarum Nosocomiorum Guyii & Bartholomaei, Amici omnes cum multis aliis, quibus hoc quaecunque Specimen offerre mihi animus est, meum fuisse officium majorem inauguralem Dissertationem producere, quoniam opportunitas frequens multa audiendi & videndi mihi contigerat, tum Domi tum in diversis terrae tractibus, ubi cum Aristippo, in naufragio transvecto in Littora incognita & recognoscenti in arena mathematicarum figurarum lineas non exclamo—" Bene speremus: nam vestigia hominum video"—sed potius attestor peregrinans—" Homines vidi & beneficia accepi & gratificationes percepi."

Britanni venite & videte;—nam timeo, quicumque fructus Religionis, Philosophiae, Artium, Commercii, &c. continue advenerint in insulas vestras, quacunque ab orbis parte, ne plerique vestrum longius mansissetis, quam ego remansi, separati ab hominum mundo, per praejudicium domicilii et partium studium, sicuti solum nostrum natale ab continenti separatur per maris undas.

At ad apologiam redire me oportet.

Mi Praeceptor! Occupatus deinde fui, ut producerem Dissertationem de Physiologia et Pathologia Menstruationis: sed cum ad tale argumentum, fere nihil nisi quasdam aliorum observationes conflare potuissem, tunc idea mihi in mentem venit de necessitate cavitatum contractilium inter truncos venosos & cordis ventriculos & usum finium venosorum in encephalo cum rebus aliis. Ad Dissertationem Inauguralem hanc parandum multos dies, heb-

domades, nec non menses consumsi, sed tempus, quo Theses Inaugurales offerendae mihi erant, cum nimium breve esset eam relinquere coactus fui.

Celerrime ergo Theses aliquot in lucem edere coactus fui, quas hoc momento in mentem mihi venerunt, nam antea quid offerre plane inconsultum mihi fuit. Ecce nunc productionem tot horarum, quot annos solum natale reliqui.

Quamquam morbo Helvetico (Nostalgia) affectus non sum, spero fore, ut cito ad vos redeam. Vale.

Datum Lugd. Bat. 29. vij. 1799.

Reſtori et Senatui Academiae Lugduno-Batavorum.

MEMORIAM vestrae benignitatis, qui *religionem* honore habuistis spero supra omnem laudem gratificationem semper praebituram. Nam me in vestra universitate promovendum, mores quasdam antiquas (etsi pluribus sacras mihi tamen opinionibus obstatas) ad observandum me cogere nunquam conati fuistis.

J. W.

Rotterdam, 6. viii. 1799.

SPECIMEN ACADEMICUM

INAUGURALE,

SISTENS .

THESES ALIQUOT MEDICAS.

CIRCULATIO IMPERTURBATA.

1. **O**PORTET ventriculorum cordis dextrum propellere sanguinem per systema pulmonale.

2. Oportet ventriculum sinistrum propellere eum per systema majus vasorum sanguiferorum—partes tenuiores ejus per vasa serosa & exhalantia—& partes mutatas, fortasse, per ductus excretorios organorum secernentium.

3. Necessè est quod ventriculi sinistri contractiones fortiores sint dextri.

4. Sanguis carbonatus non tantum stimulat, quantum oxygenatus.

5. Sanguis, qui in sinum & ventriculum dextrum accipitur, maxime est carbonatus.

6. Qui in sinistrum accipitur, maxime est oxygenatus.

7. In circulatione imperturbata ventriculus cordis sinister plus stimulat a sanguine quam dexter.

CIRCULATIO ACCELERATA.

8. PER pressionem musculosam contra venas sanguis, transiens a loco pressionis ad cor, acceleratur in ejus motu.
9. Hoc cordis dilatationem producit.
10. Dilatatione fit ejus actio intensior.
11. Per pressionem musculosam contra venas sanguis, veniens a corde ad locum pressionis, impeditur in ejus cursu.
12. Valvulae in venas impediunt reactionis propagationem ad insignem distantiam retrogradam.
13. Ab interruptione ad locum pressionis, & a vi a tergo, sanguis per vasa anastomotica in venas cutaneas transire cogitur.
14. Non multum subjecta sunt vasa cutanea pressioni musculari.
15. Acceleratur circulatio universalis.
16. Accelerantur functiones.
17. Sanguis perdit oxygenium velocius systemate majore.
18. Et velocius carbonifatur.
19. Corporis calor augetur.
20. Ut utriusque ventriculi sanguis differat, carbonium debet abduci illo tempore, quo pellitur per pulmones, nempe ab uno ventriculo ad alterum,
21. Et oxygenium debet adduci majori velocitate, quam si transeat rapiditate minori.
22. Acceleratur respiratio.
23. In circulatione accelerata plus stimulat ventriculus sinister quam dexter.

VITA MUTABILIS.

24. SUNT fibrae viventes, quae ad actionem stimulantur.
25. Fibrae animales mortuae non habent aptitudinem motus.

26. Quod, quum accidat per corporis extranei contactum, effectus est attractionis chemicae; quod si autem actio quaecunque mechanica cesset agere in illas, omnis actio illarum inde emergens effectus est vis mortuae cujuscunque praeter actionem quae repetenda ab illarum structura organica.

27. Sine motibus internis, nisi quae ad decompositionem ducunt, manet corporis organisatio postquam abiit illa vita, quae structuram producebat & quae in eo residebat unice per motus eos, qui in structuram illam locum habebant a momento eo, quo initium mutuum habebat, ut loquimur, vita corporis cum organisatione ejus.

28. Ab applicatione causarum morbosarum ad corpora viventia excitatur principium vitale, ut hostem vitae repellat per actionem organicam incitatam

29. Si vis repellens excedat aut deficiat; in utroque casu, effectus nocivus est.

30. Vis repellens adeo deficere potest, ut causa morbofa mortem inferat per repressionem actionis vitalis.

31. Ita excedere potest vis repellens, ut destruat structuram organicam adeoque actionem vitalem.

32. Sine qua actione vitali, non locum habet vita, in ullo corpore organico.

33. Per ipsam actionem vitalem tandem destruuntur omnia corpora organica, nisi occisa sint per hostem extraneum.

ARS MEDICA.

38. OFFICIUM est medici remedia contrarium effectum causarum morbi producentia adhibere, quibus causae morbosae, sive stimulantes sive sedativae, amoveri queant. Tum transit saepe ad sanitatis statum aegrotans.

35. Perfectio artis medicae consistit in efficiendo quod effectus remedii & causae morbosae invicem deleantur.

36. Administratio remediorum contra causas morbosas, si non adsint, est nihil nisi applicatio causae morbosae.

37. Ut remedia feliciter adhibeantur necesse est, ut distinctionem facere discatur inter symptomata, quae demon-

frant mutationes actionum vitalium, quae tendunt sanitatem producere, & ea quae ostendunt mutationes, quae eam nocent aut nocere tendunt.

38. Haec distinctio fundamentum medicae artis est.

39. Perfectissima sanitas locum habet si adest fortissima actio vitalis, quam sustentare potest corpus organicum, sine ejus inevitabili destructione accelerata.

40. Gaudet in vita, eo tempore, creatura,

41. Ars medica utilis esse potest.

T A N T U M.